

1. Wyrok TSUE w sprawie C-902/24 (Herchoski) z dnia 22 stycznia 2026 r.
2. Zapowiedź wyroku TSUE w sprawie C-471/24

Wyrok TSUE w sprawie C-902/24 z dnia 22 stycznia 2026 r.

- TSUE przypomniał o wyroku ws. Lubreczlik, C -396/24, wskazując tym samym, że teoria salda jest najprostszym sposobem rozliczania unieważnionej umowy;
- Banki mogą potrącić kapitał z ratami – Trybunał Sprawiedliwości UE jednoznacznie to potwierdził.
- Takie potrącenie stanowi **jeden z dopuszczalnych sposobów uzyskania przez przedsiębiorcę zwrotu kapitału**, do którego ma on prawo w następstwie stwierdzenia nieważności umowy.
- **Bank może podnieść zarzut potrącenia również jako zarzut ewentualny**, tj. nawet przy jednoczesnym kwestionowaniu nieważności umowy.
- Trybunał wskazał, że **pozbawienie banku możliwości podniesienia zarzutu potrącenia wobec konsumenta** prowadziłoby do **nieproporcjonalnego naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej**.
- Zarzut potrącenia stanowi bowiem **istotny środek obrony procesowej przedsiębiorcy**.
- **Mechanizm potrącenia umożliwia rozliczenie wzajemnych świadczeń stron w jednym postępowaniu**. Ogranicza to konieczność wytaczania odrębnych powództw oraz zapobiega **mnożeniu postępowań i dodatkowym kosztom, co nie byłoby w interesie konsumenta**.

Wyrok TSUE w sprawie C-902/24 z dnia 22 stycznia 2026 r.

- Trybunał podkreślił, że **prawo do rzetelnego procesu sądowego (art. 47 KPP UE)** przysługuje nie tylko stronie dochodzącej roszczeń, lecz również **pozwanemu**. Dotyczy to także sytuacji, gdy wcześniej stwierdzono, że przedsiębiorca naruszył **dyrektywę 93/13**.
- **Spory konsumenckie nie wyłączają stosowania gwarancji proceduralnych**, w tym **zasady równości broni**. Zasada ta wymaga, aby każda ze stron miała **realną możliwość przedstawienia skutecznych środków obrony**.
- Skoro konsument może żądać **zwrotu świadczeń spełnionych na podstawie nieważnej umowy**, przedsiębiorca powinien mieć **analogiczną możliwość uzyskania zwrotu własnych świadczeń**.

WIBOR – zapowiedź wyroku w sprawie C-471/24

Przypomnienie kluczowych wniosków z opinii Rzecznika Generalnego TSUE (11.09.2025 r.)

12 lutego 2026 r. zapadnie wyrok w sprawie C-471/24.

- Postanowienia umowne dotyczące zmiennego oprocentowania **mogą być badane** pod kątem abuzywności (dyrektywa 93/13).
- Jednocześnie sądy **nie mogą podważać samego mechanizmu ustalania WIBOR.**
- Wymóg przejrzystości nie oznacza obowiązku przekazywania konsumentowi przez bank **szczegółowej metodologii wyznaczania wskaźnika.**
- Informacje dla kredytobiorcy **nie muszą być przekazane bezpośrednio przez bank**, jeżeli są **publicznie dostępne** bez podejmowania działań, których nie można racjonalnie oczekiwać od przeciętnego konsumenta.
- informacje przekazywane przez bank przy zawieraniu umów powinny obejmować:
 - **nazwę wskaźnika referencyjnego i jego administratora;**
 - **informację o potencjalnych konsekwencjach dla konsumenta**
(wymóg dotyczy umów zawartych po 2018 r.).

WIBOR – zapowiedź wyroku w sprawie C-471/24

Przewidywania co do tozstrzygnięcia TSUE:

- **Zakładamy, że TSUE podzieli opinię Rzecznika Generalnego** (co do zasady jest to regułą w praktyce TSUE).
- Nie ma podstaw do scenariusza „masowej fali pozwów WIBOR”.
- Brak analogii do sporów dotyczących kredytów walutowych (CHF).
- **Orzecznictwo krajowe – trend jest jednoznacznie korzystny dla banków.**
- ok. **2200 postępowań** dotyczących kwestionowania WIBOR.
- ponad **150 prawomocnych rozstrzygnięć – wszystkie korzystne dla banków.**
- sądy co do zasady uznają, że:
 - brak podstaw do kwestionowania WIBOR.
 - kredytobiorcy byli informowani w sposób wystarczający do oceny skutków ekonomicznych umowy.
- pojedyncze wyjątki (m.in. SO w Suwałkach) mają charakter incydentalny.

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU

Związek Banków Polskich
ul. Kruczkowskiego 8
00-380 Warszawa

zbp.pl

dr Tadeusz Białek
Prezes Zarządu ZBP

ZWIĄZEK
BANKÓW
POLSKICH